

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

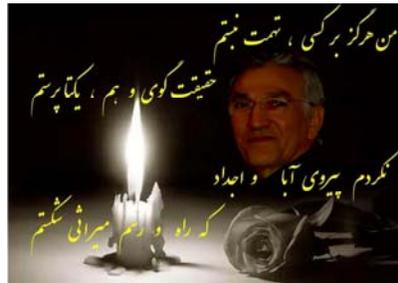
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعمت الله مختارزاده

۱۹ نومبر ۲۰۱۸

مغز متفکر

روباه صفت، کثیف پُر از ریب و از ریا
استادِ مکر و حیلَه و نیرنگ و از دغا
رقاصهٔ سیاسی، اشرار و مافیا
رقصی، به سازِ اجنبیِ دالْخُورْکا
ظاهر (چَتَلِپَتین) و به باطن چو اژدها
ایزارُ طالبان و به شلوارِ (اوباما)
بر ریش گلبدین، چو کنه، گشته جابه جا
یعنی بنامِ اردوی اسلامی سخا
صف صف قطار، خدمتِ اعراب در خفا
ناموس و ننگ و غیرتِ افغان کنی فدا
از آخر و ز پشت و هم از زیر و انتها
کیش تو انتحاری و راه تو افترا
بر گو که قبلهٔ تو کجا؟ بر کی اقتدا؟
رقاصه خانه، مسجد و یا، در حرمسرا
(زرداری) رهبرِ تو و (مرداری) رهنما
ای بر تو و به باندهٔ تو ای، لعنتِ خدا
او خود بغل نشین، که بادش رود خطا

اشرف غنی مسخره، زنجوی بی حیا
ای مار گیرِ کهن، مدارِ تازه کار
اشرف غنی قرچه گکِ دُم بُریده گک
اشرف غنی! چرا؟ تو خجالت نمیکنی
با آن قد و قوارهٔ انتیک و مُردَنی
نیم قد تو زیر زمین، نیم دیگرش
در پشم طالبان، تو شپشوار در چَرش
خواهی سپاه سبز، ز زنه‌ای با حجاب
آماده یک قشون، که خوبان و خوشگلان
خواهی ز کاسبی و ز دلالی عَرَب
ای (مغزِ متفکر) (نمبر یک) جهان
ربّ تو (ای. اس. آی) و کتاب تو دیگِ دال
پیغمبرِ تو شهوت و فحشاست باورت
پس طاعت و عبادت اگر میکنی، بگو
ملا و هم امام تو، ابلیس و انگلیس
در پشت تو (نواز شریف) است و طالبان
(اشرف غنی) ! هوس بغلِ دوستم مکن

ای مادرِ تعصب و مادرِ کلانِ بغض «نعمت» که گفته بود، نویسم هزار بیت
خوابیدن تو در بغلِ (دوستم) چرا فعلاً به نزده بیت، نمودست اکتفا

معنی متفکر

اشرفِ عننیِ محضه، زنجوی بی حیا
ای مادرِ کیسِ کهنه، مدارئی تازه کار
اشرفِ عننیِ قترچه گلِ دم بریده گل
اشرفِ عننیِ! چسرا؟ تو خجالت نمیکشی
با آن قد و قواره انتیک و مردانی
نیم قد تو زیرِ زمین، نیم دیگرش
در پشم طالبان، تو شپوار در چهرش
خواهی سیاه سبز، ز زندهای با حجاب
آماده یک تشون، که خوبان و خوشگلان
خواهی ز کاسبی و، ز دلای عسب
ای (معنی متفکر) (نمبر یک) جهان
ربّ تو (آی، اس، آی) و کتاب تو دیکِ دال
پینمبر تو شهوت و، فحش است باورت
پس طاعت و عبادت اگر میکنی، بگو
ملا و، هم امام تو، ابلیس و انجلیس
در پشت تو (نواز شریف) است و طالبان
(اشرفِ عننی) ! هوس بغل (دو نشم) مکن
ای مادرِ تعصب و، مادرِ کلانِ بغض
«نعمت» که گفته بود، نویسم هزار بیت

رو با صفت، کشیفِ پر از ریب و از ریا
استادِ مکرو، حیل و، نیرنگ و، ازدغا
رقاصه سیاهی، اشرار و مانیا
رقصی، به سازِ اجنبی دال خور کھا
طاهر (چتسل پین) و به باطن چو اژدها
ایزارِ طالبان و به شلوار (اوباما)
بر ریش کلبدین، چو کنه، کشته جابجا
یعنی، بنامِ اردوی اسلامی سخا
صفتِ صفِ قطار، خدمتِ اعراب، درخا
ناموس و ننگ و غیرتِ افغان کنی فدا
از آخر و، ز پشت و، هم از زیر و اتھا
کیش تو انتخاری و، راه تو افترا
بر کو که قبله تو کجا؟ بر کی اقتدا؟
رقاصه خانہ، مسجد و یا، در حرم سرا
(زرداری) رهبر تو و (مرداری) رهنما
ای بر تو و، به باند توام، لعنتِ خدا
او خود بعسل نشین، که بادش رود خطا
خوابیدن تو در بغل (دو نشم) چرا
فعلاً به نزده بیت، نمودست اکتفا